

MAAK DE STAD VROUWVRIENDELIJK

VEROVER
DE STAD

antwerpen.pvda.be

PVDA

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

22. VROUWVRIENDELIJKE STAD

STANDPUNT

Wij streven naar een samenleving van gelijkheid tussen vrouwen en mannen en zonder discriminatie. We willen dat vrouwen veilig zijn voor seksisme en geweld. We willen voor vrouwen gelijke toegang tot de arbeidsmarkt, zonder gender loon- en pensioenkloof. We willen de druk van de traditionele rollenpatronen weg, met meer tijd en ruimte om zich ten volle te ontplooien.

De genderongelijkheid wegwerken is een kwestie van maatschappelijke keuzes in allerlei aspecten van het samenleven. Ook de stad moet die keuzes maken. Maar het huidige stadsbestuur kiest voor een beleid dat de genderkloof vergroot. Het *framet* seksisme en geweld tegen vrouwen als een probleem van bepaalde bevolkingsgroepen. Wij willen een vrouwvriendelijk Antwerpen. Een stad die de genderongelijkheid effectief aanpakt.

WAT WE WILLEN

EEN. WE INVESTEREN IN PREVENTIE VAN GEWELD TEGEN VROUWEN

- We willen meer inzetten op seksuele en relationele vorming op school. Preventie van seksisme en van geweld tegen vrouwen begint op jonge leeftijd.
- De stad moet een vrouwvriendelijke cultuur uitdragen. Ze geeft geen steun aan projecten die de integriteit van vrouwen schenden. Ze bant sexistische reclame uit het straatbeeld.
- We verhogen de veiligheid van vrouwen in de publieke ruimte door verlichting van straten en parken. We zorgen bij nieuwe bouwprojecten dat 'lege zones' worden weggewerkt.

TWEE. WE INVESTEREN IN HULPVERLENING VOOR VROUWEN DIE HET SLACHTOFFER ZIJN VAN GEWELD OF SEKSISME

- We openen een multidisciplinair Zorgcentrum na Seksueel Geweld (ZSG) in Antwerpen.
- We gaan voor laagdrempelige politiekantoren die ook 's nachts open zijn.
- We zorgen voor goed opgeleid politie-onthaal voor slachtoffers van geweld en zetten de bestrijding van intrafamiliaal geweld hoog op de agenda.
- We maken meer middelen vrij voor vrouwenopvang (vluchthuizen) bij het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Antwerpen.
- We hanteren als stad een gedragscode en stellen in alle stadsdiensten een vertrouwenspersoon aan.

DRIE. GEEN DISCRIMINATIE TEN OPZICHTE VAN VROUWEN

- We geven financiële ondersteuning aan lokale vzw's die aan basiswerk doen met vrouwen.
- We voorzien gratis openbare toiletten.
- We voorzien voedings- en verzorgingsruimtes voor baby's en peuters.

- We schaffen het hoofddoekenverbod af in Antwerpse middelbare scholen en bij het stedelijk personeel.

VIER. MAAK VAN ZORGTAKEN EEN KEUZE, GEEN VERPLICHTING OF NOODZAAK

- We breiden de publieke kinderopvang verder uit.
- We nemen de vakantieopvang en buitenschoolse opvang opnieuw in handen.

VIJF. GELIJKHEID OP DE ARBEIDSMARKT

- De loonkloof in de stadsdiensten en stadsbedrijven werken we weg. We stellen een commissie aan die daarop moet toezien, die rekening houdt met alle factoren die de loonkloof versterken over de verschillende stadsdiensten heen, en deze kan bestrijden.
- We bannen verplicht deeltijds werk in de stadsdiensten of -bedrijven. Bij nieuwe vacatures moet er eerst gekeken worden naar het verhogen van het aantal uren van de werknemers die al in dienst zijn.
- We voeren proactieve praktijktesten in op stadsniveau, ook tegen seksisme.

ZES. RECHT OP ABORTUS

- We geven meer financiële ondersteuning aan de abortuscentra.
- We richten een fonds op ter ondersteuning van vrouwen in financiële moeilijkheden om een abortus te kunnen betalen.

VISIE

De stad heeft een rol in het wegwerken van de genderongelijkheid en van het seksisme. Om die rol op te nemen moet ze investeren in het maatschappelijk weefsel. Ze moet seksisme en geweld tegen vrouwen aanpakken, zowel preventief als bij de opvang van de slachtoffers ervan. Ze moet discriminaties wegwerken. Het huidige stadsbestuur meet zich een vrouwvriendelijk imago aan, maar het schiet tekort. Het vergroot zelfs de ongelijkheid.

Een sterk sociaal weefsel is de voorwaarde om vrouwen volop te laten deelnemen aan het openbare leven en de arbeidsmarkt. Sterke openbare diensten nemen veel zorgtaken op die anders bij het gezin, en vooral bij de vrouwen, blijven liggen. Maar het stadsbestuur ontmantelt dat sociale weefsel en holt de publieke dienstverlening uit.

Een voorbeeld daarvan is de kinderopvang. De stad heeft bijkomende plaatsen helpen creëren, maar dan wel vrijwel uitsluitend bij privé-initiatieven. Het stadsbestuur bewandelt de weg van de commercialisering van de opvang. Het werkt mee aan een kinderopvangmarkt met grote commerciële spelers, naar Nederlands model. Daar swingen de opvangprijzen de pan uit en gingen al verschillende grote spelers over kop. In veel volkswijken is er geen opvang meer. Dat zet allemaal druk op de arbeidsparticipatie van vrouwen. In de stedelijke kinderopvang hanteert het stadsbestuur dan weer een streng huishoudelijk reglement en een heel rigide opvangplan, dat ouders bij de minste onregelmatigheid sanctioneert. Extra combi-natiestress blijft dan niet uit. Vrouwen hebben baat bij een goedkope openbare dienstverlening van kwaliteit, die zorgtaken wegneemt van het gezin. Dan groeit hun arbeidsparticipatie en verkleint de genderloonkloof.

Het seksisme en het geweld tegen vrouwen staan in de actualiteit. De beweging rond #MeToo heeft blootgelegd hoe diep dat probleem in de samenleving geworteld is. Het doet zich voor bij mensen van alle

achtergronden en van alle sociale statussen. Maar volgens het stadsbestuur is het vooral een probleem bij bepaalde bevolkingsgroepen en in bepaalde wijken. Dat is stigmatiserend en verdelend. Zo ontwikkelde het stadsbestuur een affichecampagne met de focus op *street harassment*. Een campagne die een bepaalde groep viseert en brandmerkt. Zo raken we geen stap verder. Wie seksisme en geweld tegen vrouwen wil aanpakken, moet inzetten op preventie in de gehele samenleving en werken aan een algemene mentaliteitswijziging. En wel vanaf de kindertijd. Daarom is uitgebreide seksuele en relationele vorming op school zo belangrijk.

De stad moet ook werken aan de kwaliteit van de opvang en hulpverlening voor de slachtoffers van gendergeweld. Maar het stadsbestuur heeft vier wijkkantoren van de politie gesloten en de nachtopening afgeschaft. Ook dat je een afspraak moet maken om een aangifte te doen, verhoogt de drempel.

Middenveldorganisaties die werken met vrouwen, krijgen financieel minder steun. De opvang voor tijdelijk verblijf van vrouwen in moeilijkheden zit overvol. De stad moet ervoor zorgen dat hulpverlening en opvang toegankelijk en kwaliteitsvol zijn, met voldoende capaciteit.

EEN. WE INVESTEREN IN PREVENTIE VAN GEWELD TEGEN VROUWEN

Met een brede en adequate preventie pakken we het probleem bij de wortel aan. Want we hebben een mentaliteitswijziging nodig. Omdat het probleem maatschappijbreed is, moeten we het ook maatschappijbreed aanpakken. Preventie begint vanaf de kindertijd, door seksuele en relationele vorming in het onderwijs hoog op de agenda te plaatsen. Deze vorming staat ingeschreven in de vakoverschrijdende eindtermen maar door gebrek aan tijd en aan middelen is het voor scholen soms moeilijk daar echt op in te zetten. Het stadsbestuur moet ervoor instaan dat de scholen van het stadsonderwijs over voldoende middelen beschikken om langlopende en schoolbrede projecten van seksuele en relationele vorming op te zetten.

Preventie, dat is ook: zelf een vrouwvriendelijke cultuur uitdragen. Projecten die de integriteit van vrouwen schenden, kan de stad dan ook niet steunen. Ze zou seksistische reclame uit haar straatbeeld moeten weren. Zo was er de campagne van de datingsite *'rich meets beautiful'* die studentes in contact brengt met rijke mannen, met reclamewagens aan de campus van universiteitssteden. In verschillende steden trad de universiteit op tegen deze vrouwonvriendelijke campagne. Maar het Antwerps stadsbestuur liet weten niets te zullen ondernemen omdat volgens het bestuur geen wetten geschonden werden. Stockholm, Parijs, Londen en Genève gingen het engagement aan seksistische reclame uit het straatbeeld te weren. Antwerpen kan hun voorbeeld volgen. De stad kan zich daarvoor laten bijstaan door de Jury voor Ethische Praktijken inzake reclame, de JEP.

De openbare ruimte is er ook voor de vrouwen. Maar om zich veilig te kunnen voelen is goede verlichting nodig in metrohaltes, ondergrondse garages, parken enzovoort. Dat is een opdracht voor de stad. Bij het ontwerpen van nieuwe bouwprojecten moet men 'lege zones' met weinig sociale controle en waar weinig mensen wonen, wegwerken.

TWEE. WE INVESTEREN IN HULPVERLENING VOOR VROUWEN DIE HET SLACHTOFFER ZIJN VAN GEWELD OF SEKSISME

Slachtoffers van geweld en seksisme hebben recht op een betaalbare en goede hulpverlening. Dat laten we niet over aan een gecommercialiseerde hulpverlening. Na de #MeToo-getuigenissen besloot de regering drie Zorgcentra na Seksueel Geweld te openen waar slachtoffers terecht kunnen voor medische en psychologische zorg, forensisch onderzoek, het neerleggen van een klacht en opvolging nadien. Een goed initiatief maar drie centra voor heel België, dat is onvoldoende. Geen wonder dat ze een grotere toeloop kennen dan

verwacht. Er is in elke provincie zo'n centrum nodig. Daarom vragen we er ook een in Antwerpen.

De meeste vrouwen die slachtoffer zijn van geweld geven dat niet aan bij de politie. Ze aarzelen dikwijls uit vrees dat ze er met hun verhaal niet terecht kunnen. Personeel van slachtofferonthaal moet daarom een specifieke opleiding krijgen. Ook de nabijheid van een politiekantoor speelt hier een rol. We vragen dan ook de heropening van de gesloten wijkkantoren van de lokale politie. Geweld binnen het gezin blijft problematisch hoog, het moet heel prominent op de agenda van de politie staan.

Vluchthuizen zijn een levensbehoefte voor vrouwen die aan een gewelddadige situatie willen ontsnappen. Het kan niet dat er dan plaatsgebrek is. De stad moet meer middelen vrijmaken voor vrouwenopvang door het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk (CAW) en meer opvangplaatsen voorzien.

DRIE. GEEN DISCRIMINATIE TEN OVERSTAAN VAN VROUWEN

Een vrouwvriendelijke stad bevordert de gelijkheid en past ze toe in haar eigen werking. Daar hoort de gelijke vertegenwoordiging van vrouwen en mannen bij, door middel van quota, in de bestuursraden van de stadsbedrijven.

Lokale vzw's werken met vrouwen in de strijd tegen discriminatie, in de preventie van geweld en seksisme, in de opvang van slachtoffers enzovoort. Ze hebben een belangrijke emancipatorische rol. De stad moet die rol waarderen. Ook deze vzw's hebben meer middelen nodig om die rol waar te maken.

Wie dringend een plasje moet maken, kan in veel gevallen alleen terecht in horecazaken of winkels. Plassen doe je dan tegen betaling. Er zijn te weinig openbare toiletten, zeker voor vrouwen.

Wie met een baby of peuter de stad in trekt, heeft weinig mogelijkheid om het kindje rustig te verschonen of te voeden. Waar warm je een flesje of een papje op? Waar kan je rustig borstvoeding geven? Borstvoeding is een natuurlijk gebeuren dat overal in de openbare ruimte mogelijk moet zijn. Daarnaast kunnen aparte borstvoedingsruimtes nuttig zijn voor moeders die hun kind in alle rust willen voeden.

Het hoofddoekenverbod is een discriminerende maatregel die in strijd is met het recht op vrije keuze van onderwijs en die het recht op werk inperkt. Het stedelijk onderwijs en het stadspersoneel moeten de samenstelling van de stadsbevolking weerspiegelen. We willen het hoofddoekenverbod daarom afgeschaft zien, zowel in het stadsonderwijs als voor het stadspersoneel.

VIJF. MAAK VAN ZORGTAKEN EEN KEUZE, GEEN VERPLICHTING OF NOODZAAK

Vrouwen nemen nog altijd het merendeel van de zorgtaken op zich. Goede en sterke publieke dienstverlening ontlast de gezinnen en de vrouwen. Maar de stad snoeit in de publieke crèches en in de naschoolse opvang waardoor die voor veel ouders ontoegankelijk worden. Er is een rechtstreekse link tussen goede en betaalbare kinderopvang en de arbeidsparticipatie van vrouwen. Daarom organiseren we de uitbreiding van goede en betaalbare kinderopvang van de stad. Vanuit datzelfde oogpunt moet de stad de vakantieopvang en de buitenschoolse opvang opnieuw in handen pakken.

VIJF. GELIJKHEID OP DE ARBEIDSMARKT

De stad is een grote werkgever en stelt veel vrouwen tewerk. Ideaal om zelf de strijd aan te gaan tegen de loonkloof en voor een volwaardige tewerkstelling van vrouwen. De werkvoorwaarden en het deeltijds werk zijn bepalend voor de genderloonkloof. Het zou een grote stap vooruit zijn als de stad verplicht deeltijds werk bij de stadsdiensten en de autonome stadsbedrijven zou bannen en als bij nieuwe vacatures werknemers die hun aantal uren willen uitbreiden, voorrang zouden krijgen. De stad moet actief de loonkloof

wegwerken in al haar diensten. Ze kan een commissie oprichten om daarop toe te zien.
Praktijktesten op stadsniveau kunnen seksistische discriminatie op de arbeidsmarkt tegengaan.

ZES. RECHT OP ABORTUS

De keuze om al dan niet moeder te worden behoort tot het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen. Elke vrouw hoort zelf te bepalen wat er met haar lichaam gebeurt. Dat recht staat wereldwijd onder druk. Ook in België is het niet helemaal verworven. Abortus staat nog altijd in het strafrecht. Nochtans is abortus geen misdrijf maar een medische handeling. De stad kan bijdragen aan dat zelfbeschikkingsrecht door de abortuscentra te ondersteunen. Ze kan ook een fonds oprichten voor vrouwen in precaire situaties, om het geld voor een zwangerschapsonderbreking voor te schieten. Ja, vrouwen in financieel moeilijke situaties kunnen bij het OCMW aankloppen voor een tussenkomst bij een abortus. Daar gaat wel uitgebreid sociaal onderzoek aan vooraf en dat duurt lang. Soms te lang, zodat die vrouwen voorbij de wettelijke termijn gaan waarop ze een abortus kunnen laten uitvoeren.